

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

41. Gloriosos Christi, &c. Beatificatio Servi Dei Joannis de Prado Sacerdotis
expressè Professi Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia
Excalceatorum nuncupatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

ANN O
1728.

veantur, ne obtinentes iudicata, imminetibus Feriis generalibus supra dictis, seu illis duranti- bus, diuturnam, & gravem pariantur moram, quoad propositionem afluere dubii, super modo inhibendi, nimirum usque ad primam Cameram, post Ferias antedictas, quae, ut experientia com- pertum est, indulget debitoribus, & appellanti- bus, superessoriam firmam, fere quinque mensium; statutum propterea est, ut dictis Feriis duranti- bus duae habeantur Camerae, una, prima die ha- bili proxima, initio mensis Augusti, altera, prima die habili, post medietatem mensis Septembris, in Tabula ceterarum Camerarum solita quotannis publicari, describen. in quibus, ultra memorialia proponi solita, in Cameris Consistorialibus, jux- ta itylum haecenus servatum, & in futurum ser- vandum, proponi etiam possint dubia praedicta super modo inhibendi, non verò alia, super dis- cussione negotii principalis.

VIII. In propositione autem dicti dubii super modo inhibendi, quatenus Clerici omnes suffra- gantes unanimiter conveniant, in resolutione causae, ad removendos inutiles redditus ad Came- ram, in rescripto apponatur clausula - *et amplius* - reservata eo tunc facultate concedendi novam audientiam ad effectum redeundi ad plenam Ca- meram, Domino Decano tantum; Atque id ipsum servetur, quando duplex resolutio emanabit, licet cum suffragiorum scissura, una tamen alterius con- firmatoria. Quod si in rescripto non apponatur dicta clausula - *amplius* - fit in facultate Domini Ponentis concedendi, per ipsum, novam audien- tiam, ad effectum redeundi ad plenam Cameram.

IX. Propositiones in Camera per succumben- tes fiant cum individua expressione numeri Judi- catorum conformium, seu difformium, nec non qualitatis materiarum, super quibus cadunt Judi- cata, & propositiones huiusmodi transmittantur parti, ac proponantur, illà citatà, aliàs non astant.

X. Pro aptiori causarum examine, eo modo, quo communicantur invicem, inter Partes, & Scri- bentes, primae Informationes, per diem, ante vo- calem Informationem, communicentur etiam in- vicem Responsiones, saltem ante meridiem diei antecedentis Camerae, & huiusmodi praetermissa communicatione, juxta testimonium Domini Ponentis non proponatur causa, & pars, quae omi- serit communicationem, teneatur rescire expensas ab alia parte, pro eadem propositione peractas.

XI. Et omnia haecenus disposita serventur tam in causis devolutis, quam devolvendis.

Datum Romae apud S. Petrum die 7. Jan. 1728.
Fiat V. M.

XLI.

Beatificatio Servi Dei JOANNIS de PRADO Sacerdotis expressè Professi Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Excalceatorum nuncupatorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CLoriosos Christi Athlethas, qui virtute præ- cincti ex alto, bonum certamen certarunt, cursum consummarunt, fidemque ad extremum servantes solas suas in sanguine Agni lavare me- ruerunt, sicuti immarcescibili justitiæ corona donat in caelis æternis, ac iustus Iudex, ita devoto cultu in terris honorari, eorumque agones, & triumphos condigna laude, & veneratione cele- brari decet; ut de nostra solliciti, qui de sua sunt saluti securi, pia, potentique apud Patrem miseri- cordiarum, ac Deum totius consolationis, cui die, ac nocte serviunt in templo ejus, intercessione, imbecillitati nostræ inter faculi procillas aestuan- ti, caelestis gratiæ munera impetrent, quibus, & nos rectum vitæ cursum tenere, & propositum

nobis æternæ Beatitudinis bravium consequi valeamus. In hanc nos curam ex debito Pastoralis officii, quod infirmitati nostræ commisit divina dignatio, propensis studiis incumbentes, flagitan- tia id ipsum Catholicorum Regum, & aliorum Christi fidelium libenter exaudimus, sicut ad glo- riam omnipotentis Dei, & exaltationem fidei Ca- tholicæ, spiritualesque fidelium consolationem, atque ædificationem salubriter in Domino expe- dire arbitramur. Cum itaque maturè, diligenter- que discussis, & perpensis per congregationem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Card. S. Ritibus præpositorum processibus, de hujus S. Sedis Apostolicæ licentia confectis, super Martyrio, & causa Martyrii Dei Servi Jo. de Prado Sacerdotis expressè professi, ac primi Ministri Provincialis Provinciæ Bæticæ S. Didaci Ordinis fratrum Mi- norum S. Francisci de observantia Excalceatorum nuncupatorum, qui olim à tunc temporis existen- tibus ejusdem S. R. E. Card. negotiis Propagandæ Fidei præpositis, ad annunciandum Christi Evan- gelium, & docendas gentes Regnorum Fezzæ, & Marochii missus, in odium Catholicæ fidei post atrocissima, & inanimissima tormenta anno M. DC. XXI. cruciatus palmam Martyrii acce- pisse asserbatur, ac super signis, prodigiis, & mi- raculis, quæ ad manifestandam mundo fina- lem ejus perseverantiam à Deo edita, & patra- ta fuisse dicebantur; prædicta congregatio Cardin. coram nobis constituta, auditis etiam consulto- rum suffragiis, censuerit, posse, quodcumque nobis videretur, eundem Dei Servum, donec ad actum solemnem illius Canonizationis deveniatur, publicè Beatum nuncupari cum solitis indul- tiis. Hinc est, quod nos piis, atque enixis Charissimi in Christo filii nostri Philippi Hisp. Regis Catho- lici, aliorumque Principum, nec non quamplurium ex venerabilibus fratribus Archiepis. & Episcop. ac dilectis filiis Capitulis, & Canonicis Metropol. & Cathedralium Ecclesiarum Regnor. earundem Hispan. totiusque ordinis fratrum minorum ipsius S. Francisci, atque filii Joh. Diaz à conceptione illius professoris, & fratrum ejusdem ordinis Excalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum Ultramontanæ familiæ Procuratoris generalis, huiusque causæ postulatoris supplicationibus nobis, & S. Sedi prædictæ super hoc humiliter por- rectis inclinati, de memoratæ congregationis Car- dinalium consilio & assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut præfatus Dei Servus Johannes de Prado imposterum Beati no- mine nuncupetur, ejusque corpus, & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processioni- bus circumferenda) exponantur, imagines quo- que radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo quot annis die felicis ejus transitus, seu alia die non impedita illam immediatè sequenti recitetur officium, & missa celebretur de communi unius Martyris juxta rubricas Breviarii, & Missalis Rom. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hu- jusmodi fieri concedimus dumtaxat in universo ordine Minorum S. Francisci utriusque sexus, quem idem Dei Servus suo Martyrio illustravit, in Oppido Mogrobojo Legionen. Diocesis in Hispania, in quo ortum habuit, ac etiam in Regno Marochitano, ubi Martyrium passus est, ab omnibus utriusque sexus Christi fidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canoni- cas tenentur, & quantum ad missas atinet, etiam ab omnibus Sacerdotibus ad Ecclesias, in quibus factum peragetur, consuëntibus. Præterea primo dumtaxat anno à datis hæc litteris, & quoad Indias à die quo eadem litteræ illuc pervenerint, inchoando, in Ecclesiis Ordinis, Oppidi, & Regni Marochii præfatorum so- lemnia Beatificationis ejusdem Servi Dei cum Officio, & Missa sub Ritu duplici majori, die ab Ordina- riis respectivè constituta, postquam tamen in Ba- silica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fu- erint eadem solemnitas, pro qua re diem xxiv. currentis Mensis Maii, ut pote illius obitus, & Marty- ri anniverariam assignamus, pariter celebrandi facimus

ANN O
1728.

ANN O
1728.

14. Maii
1728.

XLII.

I.
Christus
Dominus
semper
Ecclesiam
suam
contra
hos-
tes
defen-
dit.

II.
Joh. Nepo-
mucenus
pro
figillo sa-
cramentalis
confessionis
contra
hæ-
reticos
tu-
endo, à Deo
datus.

potestatem. Non obstant, constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut ipsarum præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impres- sis manu Secretarii præfatæ congregationis Cardinalium subscriptis, & Sigillo Præfecti ejusdem congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus & ubique tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die xiv. Maii MDCCXXVIII. Pontif. nostri anno quarto, F. Card. Oliverius.

Qua beatus Johannes Nepomucenus Presbyter & Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis in Regno Bohemiæ Canonicus, Sanctorum Christi martyrum canoni adscribitur.

B E N E D I C T U S E P I S C O P U S ,

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Christus Dominus, qui priusquam in cælum ascenderet, suæ Ecclesiæ, supra firmam petram ædificatæ, spondit, se usque ad finem sæculi curaturum, ne ullo unquam tempore adversus eam portæ inferi prævalerent sive cruentæ persecutionum procellæ, sive impia dogmata hæreticorum, eam concuteret itentidem conarentur; quotidie sub oculis nostris suæ hujus promissionis maxima argumenta ad Christianam fortitudinem in suorum fidelium cordibus augendam, edere non cessat. Quum enim singuli fidei catholicæ articuli, ipsius Redemptoris nostri & Apostolorum ore vulgati, magnos præcones, & sanguine suo coram Tyrannis, aliisque Dei hostibus purpuratos testes habuerint, tandem repertus est etiam qui sacramentum penitentiae, secretamque peccatorum confessionem auriculari, ordinario ejus ministro sacerdoti factam, contra posteriorum ætatum hæreticos in antecessum propugnaturus, martyr invictus oppeteret: quam quidem confessionem una cum lege & obligatione divinitus lata quæ ad illius secretum attinent, religiose celandi antiquissimi Ecclesiæ Patres mi- ro semper unanimesque consensu commendaverunt, & tota Ecclesiâ ab initio observavit, ac modo sanctissime observat.

Itaque sub finem sæculi à Christo nato xiv. quum in vineam, à Christo Domino plantatam, ejusque pretioso sanguine aspersam ventus urens pravorum dogmatum irruisset, Waldensium & Albigenium insaufa fobole (Catharis nimirum, Patrenis & Manichæis) in catholicam veritatem bacchante, quæ præter alia permulta, confessionis & penitentiae sacramentum subvertere conabatur; quumque ex pestilentissimis libris Wicleffi prognata Hussitarum secta florantissimo Regno Bohemiæ immineret, per insignis Ecclesiæ Pragensis, præcipua Romanæ filia, ac totius Regni mater, filium suum Johannem Nepomucenum pro sigillo sacramentalis confessionis undequaque servando, adversus novos inferorum conatus murum opposuit; unde factum, ut Johannis constantia glorioso martyrio coronata, compluribus signis in tota Bohemia & Germania à Deo illustrari meruerit: quæ tandem hanc S. Romanam Ecclesiam, cui, auctore Christo Domino, præsidemus, permoverunt, ut virum Deo carum sanctorum Christi martyrum canoni per nos adscribendum sanciret. Priusquam verò anteaquam ceremoniam enarrare adgrediamur, maxime de- cet, ut de beato Martyre aliqua proferamus, ut

illius sanctitatis memoria infidelium animos dulcius illabatur.

Nepomuci, Bohemiæ oppido, Praga in Bava- riam ituris obvio, perque S. Adalbertum Pragen- sem antistitem & martyrem signis olim nobilitato, Johannem ineunte jam sæculo decimo quarto parentes ejus, pietate magis, quàm avorum titulis clari, precibus & votis ad Dei matrem fut- sis, impetraverunt. Egregia & vere Christiana pueri indoles probe exculta statim illuxit. For- mula enim, presbyteris divinum sacrificium fa- cturis interveniendi percepta, sponte sua ad cœno- bium monachorum Cisterciensium, Nepomuco adjacens, primo mane decurrere, singulique Dei mystis ad aras operaturis ministrare consuevit. Adultior factus, mitioribus literis, ac poitea gravioribus disciplinis, quæ Dei obsequiis desti- nandum juvenem præcipue decerent, sedulo in- structus, ecclesiasticæ militiæ nomen dare consti- tuit; præmissoque in tantæ rei cogitatione mensæ ab omnibus negotiis vacuo, presbyteratum sus- cepit, eique in æde Pragensi beatæ Virginis, quam *Latam curiam* appellant, verbi Dei promul- gandi onus injunctum est: quod à summis & disertis viris ibidem antea occupatum, tanta iple prudentia & fervore implevit, ut Evangelii se- mina audientium: cordibus inferens, populi ex- pectationem æquaverit, ac superiorum, qui in eodem officio præverant, desiderium extinxerit. Hinc universis doctrinam, virtutemque Johannem collaudantibus, inter metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis Canonicos, Johanne Archiepiscopo agente, una planè omnium voce cooptatus est, ei statim in eadem Ecclesiæ coram Caroli IV. Im- peratoris filio Wenceslao Romanorum & Bohemiæ Rege IV. sacras conciones habendi, nova provincia imposita: qua Johannes pro sua modestia se frustra abdicare tentavit. Compluribus annis penitentiam contra scelera, aulæ licentiam, corruptosque mores strenuus ecclesiastes prædica- vit. Wenceslao, sana ejus eloquentia victo, nec- dum in vitiorum sordes lapsus, multa viri Dei suafu faciente: qui tanto etiam ejus ordinandi studio incensus est, ut præcipuis Regni dignitati- bus, Præpositura scilicet Ecclesiæ Wilschadenis, post Archiepiscopalem primaria, & sedis Lito- misiensis fastigio episcopali, ultro oblatis, Jo- hannem honestare perciperet.

Sed ille opulento lucro animarum unice inten- tus, hujusmodi se honorum amplitudini generoso consilio subduxit. Ne tamen illorum contemp- tu in superbia notam incurreret, summum tandem elemosynarii munus à Rege, ejusque optima conjugè Johanna, Alberti Baviaræ Ducis filia col- latum, accepit: in quo exercendo præclaris ani- mi dotibus toti aulæ præluxit, & Johanna Regi- na, Christianis virtutibus instructissima, suæ con- scientiæ arbitrum esse voluit: quod exemplum Pragensis arcis sanctimonialis secuta, ad sumum perfectionis apicem, eo duce, convolarunt. Hæc prima in viro Dei sanctitatis præludia absolutam consummationem aliunde acceperunt, ubi pro custodiendo sacramenti penitentiae sigillo, nulla humana vi referando, animam suam ponere non dubitavit. Etenim labente anno Domini millesi- mo trecentesimo octogesimo tertio, quum Wen- ceslaus paternæ virtutis immemor, agente huma- ni generis hoste, in flagitiorum abyssum præceps ruisset, piensissima Regina, viri sceleribus maxi- me offensa, crudelitatem ejus perhorrescens, uni Deo se totam dicere constituit, ab eo in tanta calamitate subsidium & solacium deprecatura. Sa- crum propterea confessarii tribunal adire frequen- tius, cum lacrymis conscientiam aperire, afflictare se, egenorum curam suscipere, Deum assidue cogitare, & diu noctuque obsecrare, ut meliorem

ANN O
1728.

III.
Joh. Nepo-
muceni or-
tus, educa-
tio, & mu-
nera.

IV.
Lucro ani-
marum in-
tentus, ho-
nores re-
spuit. Sit
confessarius
Johanne
Reginæ.

conjugi